

Sygn. akt VIII Gz 282/17

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Woźniak

Sędziowie: SO Piotr Sałamaj

SR del. Rafał Lila (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2017 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej w W.

przeciwko M. B. i A. Z.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego M. B. na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 17 lutego 2017 r. w sprawie prowadzonej pod sygn. akt X GC 627/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Piotr Sałamaj SSO Agnieszka Woźniak SSR del. Rafał Lila

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie zwrócił wniosek pozwanego M. B. z dnia 13 grudnia 2016 r. o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego, wydanego przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w dniu 17 grudnia 2014 r. (pkt I), odrzucił sprzeciw ww. pozwanego z dnia 7 lutego 2016 r. od wyroku zaocznego wydanego przez tenże Sąd w dniu 17 grudnia 2014 r. (pkt II) i oddalił wniosek pozwanego z dnia 28 grudnia 2016 r. o wstrzymanie rygoru wykonalności wyroku zaocznego z dnia 17 grudnia 2014 r. (pkt III).

Powyższe rozstrzygnięcie Sądu zostało oparte na następujących okolicznościach:

W dniu 17 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał wyrok zaoczny, w którym zasądził od pozwanego M. B. na rzecz powódki (...) spółki akcyjnej w W. kwotę 2.529,26 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1.583,76 zł od dnia 12 kwietnia 2013 r. (pkt I) i oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt II). Zasądził nadto od pozwanego kwotę 744 zł tytułem kosztów postępowania (pkt III) i nadał wyrokowi w pkt I oraz III rygor natychmiastowej wykonalności.

W piśmie z dnia 5 października 2016 r. pozwany wniósł o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu.

Zarządzeniem z dnia 13 października 2016 r. pozwany został wezwany do uzupełnienia braków formalnych wniosku przez złożenie odpisu wniosku (pismo z dnia 5 października 2016 r.), wskazanie kiedy ustała przyczyna uchybienia, złożenie sprzeciwu od wyroku zaocznego wraz z odpisem oraz uiszczenie opłaty od wyroku zaocznego w kwocie 64 zł. Na wykonanie zobowiązania określono termin 7 dni i zastrzeżono rygor zwrotu wniosku o przywróceniu terminu.

W odpowiedzi na wezwanie pozwany złożył pismo w jednym egzemplarzu, w którym sprzeciwił się roszczeniu oraz wyjaśnił, że w związku z faktem, że pismo z dnia 5 października 2016 r. sporządził odrębnie nie ma możliwości przedstawienia jego odpisu i oświadczył, że wymaganą opłatę od sprzeciwu uiszczył na rachunek bankowy Sądu.

Postanowieniem z dnia 8 listopada 2016 r. Sąd, wobec niezuzupełnienia braków formalnych, zwrócił wniosek pozwanego z dnia 5 października 2016 r. i odrzucił sprzeciw od wyroku zaocznego.

W piśmie z dnia 13 grudnia 2016 r. pozwany złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 17 grudnia 2014 r. Wraz z wnioskiem przedstawił odpis pisma z dnia 5 października 2016 r. wyjaśniając, że nie miał świadomości o możliwości wglądu do akt postępowania.

W piśmie z dnia 28 grudnia 2016 r., potraktowanym jako wniosek o wstrzymanie rygoru wykonalności wyroku zaocznego, pozwany wniósł o zabezpieczenie powództwa przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

Zarządzeniem z dnia 18 stycznia 2017 r. pozwany został wezwany do uzupełnienia braków formalnych wniosku o przywrócenie terminu z dnia 13 grudnia 2016 r. przez: złożenie odpisu wniosku z dnia 13 grudnia 2016 r., wskazanie daty ustania przyczyny uchybienia (daty w której dowiedział się o możliwości wglądu do akt) oraz uzupełnienia dalszych braków wniosku z dnia 5.10.2016 r. przez wskazanie: przyczyn uchybienia terminowi do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego i daty ich ustania (dlaczego nie podjął korespondencji awizowanej na adres ul. (...), W. i kiedy dowiedział się o wydaniu przeciwko niemu wyroku zaocznego), uprawdopodobnienie tych okoliczności, złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego wraz z odpisem - w terminie 7 dni – pod rygorem zwrotu wniosku.

Wezwanie pozwany odebrał w dniu 31 stycznia 2017 r., a siedmiodniowy termin na uzupełnienie braków formalnych bezskutecznie upłynął w dniu 7 lutego 2017 r.

W piśmie z dnia 7 lutego 2017 r., wniesionym do Sądu w dniu 8 lutego 2017 r., jeden dzień po upływie określonego terminu, pozwany wykonał zobowiązanie.

W uzasadnieniu orzeczenia z dnia 17 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy wskazał, że wobec uzupełnienia braków formalnych wniosku po upływie określonego terminu, na podstawie art. 130 § 2 k.p.c., wniosek z dnia 13 grudnia 2016 r. należało zwrócić. W konsekwencji powyższego, na podstawie art. 344 § 3 k.p.c., Sąd odrzucił sprzeciw pozwanego (pismo z dnia 25.10.2016 r.) jako wniesiony po upływie terminu. Sąd oddalił też wniosek pozwanego zawarty w piśmie dnia 28 grudnia 2016 r., który został potraktowany jako wniosek o wstrzymanie rygoru wykonalności wyroku zaocznego z dnia 17 grudnia 2014 r., oparty o art. 346 k.p.c. wskazując, że rozpoznanie wniosku uwarunkowane było przede wszystkim skutecznym złożeniem sprzeciwu od wyroku zaocznego, a w niniejszej sprawie termin do złożenia sprzeciwu upłynął bezskutecznie.

Pozwany M. B. zaskarżył postanowienie z dnia 17 lutego 2017 r. wskazując, że chciał sprzeciwić się wyrokowi i wstrzymać klauzulę wykonalności. Te motywacje skłoniły go do złożenia wniosku o przywrócenie terminu. W uzasadnieniu zaznaczył, że w błąd wprowadził go prawnik, z którego interpretacji wynikało, że przy wyznaczonym 7 dniowym terminie od odbioru liczy się tylko dni robocze. Dalej zaznaczył, że nie będąc prawnikiem nie jest w stanie znać wszystkich procedur i wymogów obowiązujących w polskim sądownictwie. Licząc na zrozumienie Sądu podkreślił, że w danej sprawie nie może jedna osoba być winna, a druga niewinna. Zdaniem pozwanego przeczy to rozsądkowi, że jeden z pozwanych został uniewinniony, gdyż wziął prawnika, a względem drugiego który samodzielnie chce się obronić wyrok nadal jest ważny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zakresem kognicji Sądu odwoławczego na obecnym etapie niniejszego postępowania objęta jest ocena zasadności wydania postanowienia z dnia 17 lutego 2017 r., sprowadzająca się w istocie do ustalenia podstaw do odrzucenia sprzeciwu od wyroku zaocznego i oddalenia wniosku o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności wyroku.

Mając na uwadze zakres zaskarżonego rozstrzygnięcia zaznaczenia wymaga, że postanowienie w przedmiocie zwrotu wniosku o przywrócenie terminu jest niezaskarżalne. Niemniej jednak zgodnie z treścią art. 380 k.p.c. sąd drugiej instancji, na wniosek strony, rozpoznaje również te postanowienia sądu pierwszej instancji, które nie podlegają zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Cytowany przepis znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie poprzez odesłanie zawarte w treści art. 397 § 2 k.p.c. Nie ulega bowiem wątpliwości, że zwrot wniosku pozwanego M. B. z dnia 13 grudnia 2016 r. o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego wydanego przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w dniu 17 grudnia 2014 r. w sprawie X GC 627/14 skutkowało odrzuceniem sprzeciwu pozwanego z dnia 7 lutego 2016 r. od tego wyroku, a w konsekwencji również oddaleniem wniosku pozwanego z dnia 28 grudnia 2016 r. o wstrzymanie rygoru wykonalności wyroku.

Treść uzasadnienia pisma z dnia 20 marca 2017 r., stanowiącego zażalenie, nie pozostawia też wątpliwości, że skarżący nie przeciwstawił zaskarżonemu postanowieniu jakichkolwiek zarzutów mogących skutkować wydaniem przez Sąd odwoławczy orzeczenia o odmiennym kierunku niż Sąd I instancji. W istocie bowiem, pozwany nie kwestionuje kluczowego dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stanowiska Sądu Rejonowego, że braki formalne wniosku z dnia 13 grudnia 2017 r. o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego nie zostały uzupełnione w wyznaczonym terminie. Warunki formalne wniosku są zaś spełnione, gdy wniosek odpowiada warunkom pisma procesowego (art. 126 k.p.c.), podaje okoliczności (uprawdopodobnione), które go uzasadniają (art. 169 § 2 k.p.c.) i wskazuje chwilę ustania przyczyny (przeszkody), która uniemożliwiła dokonanie czynności w terminie. W razie niezachowania warunków formalnych wniosku o przywrócenie terminu przewodniczący powinien wydać zarządzenie w trybie art. 130 § 1 k.p.c.

Dokonane na podstawie akt ustalenia faktyczne potwierdzają, że wniosek o przywrócenie terminu był dotknięty brakami formalnymi, a podana przez Sąd Rejonowy data doręczenia pozwanemu zarządzenia (wprawdzie z dnia 10 stycznia 2017 r. - k. 151, a nie jak w uzasadnieniu wskazał Sąd Rejonowy z 18 stycznia 2017 r.) wzywającego do uzupełnienia braków pod rygorem zwrotu, została poświadczona podpisem pozwanego - M. B., widniejącym na zwrotnym poświadczeniu odbioru (k. 153). Jak wynika z owego poświadczenia odbioru przedmiotową przesyłkę pozwany otrzymał w dniu 31 stycznia 2017 r., co zgodnie z zasadami obliczania terminów w postępowaniu cywilnym, określonymi w art. 112 k.c. w związku z art. 165 § 2 k.p.c. oznacza, że ostatnim dniem skutecznego uzupełnienia braków był dzień 7 lutego 2017 r. Prawidłowo zatem Sąd I instancji uznał pismo mające stanowić uzupełnienie braków formalnych, wniesione przez pozwanego w dniu 8 lutego 2017 r. (vide: prezentata biura podawczego k. 153 akt) za złożone z naruszeniem wyznaczonego terminu, co rodziło konieczność jego zwrotu.

Wskazany w art. 130 § 1 k.p.c. tygodniowy termin do uzupełnienia braków formalnych pisma jest terminem ustawowym i jako taki nie może być ani przez Sąd, ani przez przewodniczącego skracany bądź przedłużany. Na upływ terminu nie ma też wpływu stan świadomości strony, choćby wywołany wskazówkami doradcy, co do sposobu jego obliczania. Ryzyko działania na podstawie uzyskanych od doradcy informacji ponosi strona postępowania, która do nich się zastosowała. Negatywne skutki uzyskania niekompetentnej porady przez pozwanego nie mogą być przenoszone na sąd lub przeciwnika procesowego.

W tym stanie rzeczy zasadnie Sąd Rejonowy uznał, że wobec zwrotu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego, nie sposób było przyjąć, aby sprzeciw złożono w terminie.

Tym samym w myśl dyspozycji art. 344 § 3 k.p.c. sprzeciw winien ulec odrzuceniu. Brak zaś skutecznie wniesionego sprzeciwu przesądzał o bezzasadności wniosku o zawieszenie rygoru wykonalności wyroku zaocznego.

Z przyczyn wyżej opisanych Sąd Okręgowy uznając zażalenie pozwanego za nieuzasadnione, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

SSO Piotr Sałamaj SSO Agnieszka Woźniak SSR del. Rafał Lila

Sygn. akt VIII Gz 282/17

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)